

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Secvndvs, Siue Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorvm
Detestationem, Per Qvadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Inuidorum exempla è scriptura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](#)

oculos suorum, siccis ipse, immo gaudentibus oculis aspergit. Non illum patris maiestas, non matris amor, non fratum dulcis consuetudo mouit. Adeò saxeus fuit, ut neque miserabili aspectu tot calamitosorum percelleretur. Ita crudelissimè excæcatus, & orbittatem, quam lachrymis deplorare non poterant, eiulabili questu lamentantes, in vnum conclave conduxit, &, subdito igne, viuos concremauit. Tanta est libido regnandi, tantus inuidiæ furor, tanta amentia liuoris, sua commoda, per aliena damna promouentis.

VIL

QVAM DEPLO
RANDVM IN
VIDIÆ MA
LVMI

Gen. 4.10.

VIII.

INVIDORVM
EXEMPLA E
SCRIPTYRA.
S. Cyprian.
serm. de zelo
& liuore.

Ad tam barbarum facinus, quasi excusso veterno, & stupore abiesto, frater minimus, solus adhuc superstes, è regia prosiliens, & per publicas vndique plateas circumcursans, ac demum ad asylum fani confugiens altissima contentissimaq; voce clamauit: *Inialla: ô Deus, quām impius est frater meus! qui, cruenta manu, sceptrum inuasit, regnumq; violenta successione iniustus hares, nefarius successor occupauit.* Hæc vociferatio non tantum Armutianorum aures, sed etiam nubes ipsas peruersit. Et cur non? Si enim ad Cain, qui vnicum fratrem occidit, Dominus dixit: *Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra?* quid putemus, ad tot fratum, ad matris & patris interemtorem dici debuisse? Nec dubito, nullum esse, qui, hæc à me dum audit narrari, non quām vehementissimè indignetur. Rectè quidem, sed frustra parricidæ huic indignamini, quia ille pœnam suam non effugit, ut postea intelligetis. Si vtiliter vultis indignari, ipsi inuidiæ indignamini: hæc detestatione, hæc omni execratione & fuga est digna, quæ tantorum malorum est mater, tantaq; semper, in orbem terrarum, mala inuexit; cumq; plurimos quotidie in inferos mittat, tamen à paucissimis agnoscitur, à paucissimis pœnitentia deletur. Operæ igitur pretium, iræmo necessarium est, digito demonstrare, qui, & quām multi hoc vitio laborent.

Atque inprimis S. Cyprianum audiamus, cuius hæc sunt:

Quale malum est, quo Angelus cecidit; quo circumueniri & subuerti alia illa, & præclaras sublimitas potuit; quo deceptus est, qui decipit? Exinde inuidia grassatur in terris, sicut scriptum est: Inuidia Zabuli mors intronuit in orbem terrarum; imitantur ergo illum, qui sunt ex parte eius. Hinc noua fraternitatis odia, dum Abel iustum Cain zelat iniustus, dum bonum malus inuidia & liuore persecutur. Iniuste oppressus est, qui iniustiam

siam primus ostenderat: oecisus est impie, qui moriens non repugnabat. Et quod Esau fratri suo Iacob inimicus extitit, zelus fuit. Nam quia ille benedictionem patris acceperat, hic in eodium persecutionis facibus linius exarsit. Et quod Ioseph fratres sui vendiderunt, causa vendendi de amulatione descendit, postquam id quod sibi in visionibus prosperum fuerat ostensum, simpliciter, ut frater fratribus exposuit, in inuidiam malevolus animus erupit. Saul quoq; Rex ut David odisset, ut persecutionibus sapè repetitis innocentem, misericordem, mitem, lenitate patientē necare cuperet, quid aliud quā Zeli stimulus provocauit? quia, Goliath imperfecto, & opere ac dignatione diuina tanto hoste delete, populus admirans in laudes David predicationis suffragio profiliat. Saul simultatis atq; insectationis furias de liuore concipit. Et ne longum faciā, pereuntis simul populi attendamus interitum. Iudei nonne inde perierunt, dum Christo malunt inuidere, quam credere? obrectantes magnalibus, que ille faciebat, Zelo exceante decepti sunt, nec ad diuinam noscendam cordis oculos aperire potuerunt. Quae nos considerantes, fratres charissimi, contra tantam mali perniciem vigilanter & fortiter dicata Deo & vegetata peccora nostra muniamus. Aliorum mors proficiat, ad nostram salutem: imprudentium pœna prouidentibus confert sanitatem. Sed fortasse erunt, qui à se procul hoc vitium exulare arbitrentur; neque existiment, his tam calamitosis temporibus, inuidiae locum esse. Siquidem miseris nemo inuidet. Quis igitur inuideat, si non est cui inuideatur? Ut enim videt ingratos intabescit q; videndo, Successus hominum.

Vixq; tenet lachrymas, quia nil lachrymabile cernit
inuidia; sic vicissim pabulum non habet, vbi nihil videt, nisi meras calamitates. Posset igitur aliquis existimare, malam hanc herbam, succisa radice, non pullulare. Utinam ita esset! haberemus saltem hunc è miserijs nostris fructum, quod tam detestabili vitio careremus.

Vtinam non & nunc essent vbique tales, qui tetterima Hebræorum imitatione, non iam Soldanum, sed coelestem Patrem, & Christum Seruatorem nostrum, vitæ authorem ex inuidia occidere conarentur! De Christo testis est ipse hostis Christi & iniquus iudex Pilatus: sciebat enim, quod per inuidiam tradidissent eum. De alijs testis est ipse Christus, qui ait: quam diu fecistis uni ex his fratribus meis ministris, mihi fecistis. Quod tam in bonum, quam in malum.

Ouid. lib. 2.
Metam. fab. 15.

IX.
INVIDORVM
FREQUENTIA
ET MYLTITV.
DO.
Matth. 27.18.
Marc. 15.10.
Matth. 25. 40.